

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

kunne realiseres før i slutningen af 1980'erne.

Betænkningen var i efteråret 1975 til behandling i samtlige nordiske lande. I forbindelse hermed fremkom der en interessant udtalelse fra den svenske stats delegation for rumvirksomhed. Man påpegede heri, at det måtte anses for fuldt realistisk, at et nordisk satellitsystem med de nævnte programmuligheder kunne etableres inden udgangen af 1970'erne til en udgift af ikke over 500 mill. sv. kr. Altså ca. 10 år tidligere end skønnet af tv-komiteen. Vort eget post- og telegrafvæsen har dog taget forbehold over for de svenske beregninger.

I lyset af den svenske udtalelse besluttede Nordisk Ministerråd i december 1975 at iværksætte en hurtig, supplerende undersøgelse af satellitmulighederne.

Undersøgelsen, som forestås af departementscheferne i kulturministerierne, forventes afsluttet under Nordisk Råds næste ordinære session. Der skal foretages en teknisk kortlægning, som forestås af den nordiske industrialiseringsfond, og en programpolitisk og juridisk klarlægning, som foretages af radiofonierne og ressortministerierne.

Med en sådan supplerende betænkning vil der være tilvejebragt et endeligt og sikkert grundlag for beslutninger i de enkelte lande med hensyn til, hvilken af de foreliggende muligheder for en øget nordisk tv-spredning der skal bringes i anvendelse, hvis der er politisk vilje til at forfølge formålet.

De ophavsretlige spørgsmål har ofte spøgt på forunderlig måde i den nordiske tv-debat.

Det er ikke rimeligt at påstå, at den fællesnordiske ophavsretslovgivning, som på dette område har en overordentlig stor både nordisk og international praktisk værdi, udgør en hindring for et udvidet nordisk tv-samarbejde.

Flere af de løsninger, som drøftes — det gælder f. eks. udsendelse af et redigeret nordisk program via et nyt sendenet — vil uden vanskelighed kunne gennemføres på basis af den eksisterende lovgivning.

Derimod giver ophavsretslovgivningen anledning til tvivl, når det gælder spørgsmålet om viderespredning af nordiske programmer over kabelanlæg. Lovgivningen tager ikke sigte på disse tekniske muligheder, som ikke var kendt eller tilstrækkeligt definerede ved lovens tilblivelse i 1961.

På kabelområdet er der derfor behov for visse justeringer i ophavsretslovgivningen, således at lovgivningen på dette område kan komme på højde med den tekniske udvikling. Disse spørgsmål vil blive taget op til hurtig afklaring på fællesnordisk plan i den af ministerrådet nedsatte komité.

Men i almindelighed må jeg sige, at jeg i betragtning af de millionbeløb, som må investeres i sendenet og anden teknik, finder det ude af proportion at gøre spørgsmålet om et rimeligt vederlag til kunstnere for en øget brug af deres værker og præstationer i tv til et kardinalpunkt i den nordiske tv-debat.

Decentralisering.

Provincstjenesten.

Som bekendt har Danmarks radio i de senere år iværksat en udbygning af provincstjenesten — en udbygning, der vil blive videreført i de kommende år, efter at radiorådet har besluttet at lade provinsordningen som forsøg afløse af en permanent ordning og forøge provinsafdelingens andel af programfladen fra 5 pct. til 9½ pct. over en 3-årig periode. Grundlaget for oprettelsen af provincstjenesten var i første række ønsket om en styrkelse af provinsen i forhold til hovedstaden på det programmæssige område. Dette ønske blev i sin tid fremsat af radiokommissionen og er senere udformet i detaljer ved radiorådets fastlæggelse af provincstjenestens arbejdsopgaver. Et væsentligt led i disse er produktion af udsendelser fra distrikterne til radioens og fjernsynets landsprogrammer på lige fod med de øvrige programafdelinger. Provincstjenestens programforpligtelser er — i modsætning til de øvrige afdelingers forpligtelser — ikke „fagligt“ defineret. Provincstjenesten er tværgående, således at den principielt kan producere udsendelser inden for alle emneområder, afhængigt bl. a. af de konkrete programmuligheder i de enkelte distrikter.

Kun med forbehold kan man kalde udbygningen af provincstjenesten en decentralisering. Dette begreb betyder i aktuel kulturpolitisk henseende to ting. For det første at valgmulighederne for den enkelte så lidt som muligt skal afhænge af, hvor han bor. Dernæst at de, der har en given valgmulighed, at se fjernsyn eller høre radio f. eks., får indflydelse på, hvad den byder på.